

Nitsavim – Deuteronomium 29:9 – 30:20

Aliyah 2 – Deuteronomium 29:12 – 29:14

De tweede *aliyah* van *parshat Nitsavim* is net zoals de eerste een hele korte *aliyah* van slechts drie verzen. In sommige Bijbelindelingen, zoals de HSV, vindt u deze verzen in Deuteronomium 29:13-15. In de Hebreeuwse Bijbel zijn het echter de verzen 12 t/m 14.

In de eerste *aliyah* vinden we beschreven hoe het hele volk, inclusief vrouwen, kinderen en vreemdelingen, voor het aangezicht van God en Mozes stond. Dit betrof de **nieuwe generatie** Israëlieten, die onder leiding van Jozua het Beloofde Land binnen zou gaan. Zij sloten een **hernieuwd verbond** met de Heer. En dan lezen we daarover in de huidige *aliyah*:

... opdat Hij u heden voor Zichzelf tot een volk opricht [Hebr. 'hakiem'], en Hij voor u tot een God is, zoals Hij tot u gesproken heeft en zoals Hij uw vaders, Abraham, Izak en Jakob, gezworen heeft. En niet alleen met u sluit ik dit verbond en deze vervloeking, maar met hem die hier heden bij ons staat voor het aangezicht van Jehovah, onze God, en met hem die hier heden niet bij ons is.

Waarom staat hier dat deze nieuwe generatie **tot een volk voor de Heer opgericht** wordt? De Israëlieten waren bij de Exodus en bij de Sinaï toch al het volk van de Heer geworden? Ja en nee. God had gezegd dat wanneer zij Hem gehoorzaam zouden zijn, dat zij dan zijn volk en heilig eigendom zouden zijn. We lezen in de Thora echter dat het volk God helemaal **niet gehoorzaam** is geweest. God wilde dit volk wel tot zijn volk aannemen, maar het gedroeg zich er nog niet naar. De eerste generatie moest zelfs helemaal omkomen in de woestijn. En nu wordt de tweede generatie daadwerkelijk tot volk van de Heer opgericht en toegerust om ook als volk van God te gaan wandelen.

Dit laat zien dat God ons tot een volk voor Hem moet maken. We kunnen dat zelf niet. God bevestigt hier het volk voor Zichzelf. De eerste generatie staat symbool voor de **wetsgeneratie** of het oude verbond, waarbij men voornamelijk zelf probeert Gods volk te zijn. Dit mislukt keer op keer. De tweede generatie staat symbool voor de **Heilige Geest generatie** of het nieuwe verbond, waarbij God Zelf het volk opricht om een gewillig volk te zijn. Hij Zelf legt het verlangen in het hart van deze nieuwe generatie om Hem daadwerkelijk te volgen en tot volk te zijn. Zij zullen in gehoorzaamheid het Beloofde Land in gaan nemen.

Ook wij hebben de **Heilige Geest voortdurend nodig** om een gewillig volk van God te zijn. Zolang we dat zelf proberen, komt er niet veel van terecht. Maar als we de Heilige Geest de ruimte geven om het doen, dan worden we daadwerkelijk toegerust om een heilig volk voor Hem te zijn.

Mozes grijpt hier ook terug op de **beloftes** die God in het verleden gedaan heeft. Dit zien we voortdurend gebeuren in de Bijbel. God volvoert zijn beloftes, raadsbesluiten en eden. Hij doet dit niet omwille van onze gehoorzaamheid of goedheid, maar **vanwege Zijn eigen trouw** aan zijn woorden en beloftes. Als wij ergens op mogen pleiten, dan zijn het de beloftes van God in zijn Woord. We kunnen niet pleiten op eigen verdienste, maar wel op wat God Zelf heeft beloofd. En sinds **Yeshua's** komst mogen we vooral ook **pleiten op zijn bloed** en de zegeningen, die Hij voor ons verworven heeft. Dat is uitbundige genade. We ontvangen wat we niet verdienen en mogen daar zelfs op pleiten, omdat God Zelf het beloofd en bewerkstelligd heeft.

Opvallend is ook dat er staat dat God dit aan de Israëlieten had **gezegd** en dat Hij het **gezworen** had aan Abraham, Izak en Jakob. Hier zit een verschil in hoe sterk God zich uitdrukt. Tegen de Israëlieten heeft Hij alleen gezegd dat ze zijn volk zouden zijn, maar aan de aartsvaders had Hij het gezworen. God drukte zich veel sterker uit naar de aartsvader toe. Dit laat ook zien dat wanneer God de Israëlieten laat weten dat ze zijn volk zullen zijn, Hij dit enkel doet vanwege de eden die Hij al lange tijd geleden aan de aartsvaders had gedaan. **God waakt over zijn Woord** om dat uit te voeren. Eenmaal gesproken verduren de woorden van de Heer **alle generaties**. God blijft daar trouw op handelen. De eed was lange tijd geleden gedaan, nu herhaalt God het alleen voor een nieuwe generatie en geeft Hij het een nieuwe uitdrukking.

Het is zo geweldig om te weten dat God trouw blijft aan zijn Woord. Wat Hij belooft is niet leeg of zinloos, maar zal zeker vervuld worden. Dit zal strekken **tot glorie en eer van God** alleen. Wij mensen kunnen daar niets aan bijdragen, we kunnen enkel ontvangen en meebewegen. Dat is onze verantwoordelijkheid. Maar God Zelf waakt over zijn Woord om dat te vervullen!

Wat verder opvalt in deze verzen is dat het verbond gesloten wordt met degenen die aanwezig zijn en **degenen die afwezig zijn**. Maar enkele verzen eerder hebben we gelezen dat het hele volk, niemand uitgezonderd, aanwezig was. Wie zijn dan die afwezigen waarmee het verbond ook gesloten wordt?

Rashi legt het als volgt uit: degenen die er niet bij waren, dat zijn **de volgende generaties**, die nog geboren moeten worden. God sluit een verbond met de Israëlieten voor alle komende generaties. Ook hun kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen zullen in dit verbond mogen wandelen. Hierin zien we opnieuw dat Gods woorden alle generaties verduren. Zijn woorden en verbonden blijven van kracht, ook als generaties komen of gaan.

In dit verband heeft Yeshua ook iets bijzonders gezegd. Thomas geloofde in Yeshua, omdat hij Zijn wonden mocht zien en aanraken. Maar Yeshua zei daarbij tegen hem:

*'Omdat u Mij gezien hebt, Thomas, hebt u geloofd; **zalig zijn zij die niet gezien zullen hebben en toch zullen geloven.** (Johannes 20:29)*

Hier heeft Yeshua het over de volgende generaties van gelovigen. Zij worden zalig genoemd, omdat zij in Hem zullen geloven, ook al hebben ze Hem niet gezien.

Dit is een aanmoediging voor ons. Wij mogen geloven in Yeshua, ook al hebben we Hem letterlijk nog nooit gezien. Maar het getuigenis blijft door de generaties doorklinken. En deze woorden verliezen hun kracht niet. De Heilige Geest werkt ook in ons hart geloof uit, dat Yeshua de Zoon van God is en dat Hij is opgestaan uit de dood. En we worden zalig genoemd, wanneer we geloven in Yeshua, ook als we het nog niet gezien hebben. Ja, het **geloof** is nu juist de **vaste grond** van de dingen die we hopen, en een bewijs van de zaken die we **niet hebben gezien**, volgens Hebrëëën 11:1. Gods woorden en beloftes zijn betrouwbaar. Als we ons daar helemaal aan overgeven, dan zullen we op Gods tijd alles voor onze ogen in vervulling zien gaan. Maar er wordt wel een **geloofssprong** van ons gevraagd. Vertrouwen wij God op zijn woorden en durven we de sprong te wagen...?

Door **Yeshua's bloed** mogen wij het **nieuwe verbond** binnentreden. Wij zijn nu tot volk van God gemaakt. En onder leiding van de Heilige Geest mogen we het Beloofde Land van het hemelse Koninkrijk betreden. We mogen de beloftes van God zelfs gaan innemen. Met Gods hulp mogen we de vijandschap en tegenstand verslaan en in de volle zegeningen en verworvenheden gaan wandelen, die God ons wil geven. Dit zijn allereerst **geestelijke zegeningen**. We mogen een relatie met God opbouwen en geestelijke autoriteit uitoefenen. We mogen het Koninkrijk van God verder helpen uitbreiden. Maar daarnaast heeft Yeshua ook **materiële en andersoortige zegeningen** verworven. Hij geeft ons alles wat we nodig hebben, terwijl we op weg zijn naar onze eeuwige vaderstad, het hemelse Jeruzalem. Daar zullen we voor eeuwig thuiskomen en het eeuwige Beloofde Land beërven.

Wat hebben we nu geleerd?

1. God maakt ons tot een gewillig volk van Hem, niet wijzelf
2. God vervult zijn beloftes, niet vanwege onze goedheid, maar vanwege zijn trouw
3. God waakt over zijn woord door alle generaties heen
4. Zalig ben je als in Yeshua gelooft, ook al heb je Hem niet gezien
5. Geloof is de vaste grond en het bewijs voor de zaken die we niet zien
6. Er wordt een geloofssprong van ons gevraagd
7. Door Yeshua's bloed hebben we deel aan het nieuwe verbond